

390

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 28 października 1963 r.

w sprawie zwołania sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Na podstawie art. 25 ust. 1 pkt 2 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Rada Państwa postanawia zwołać szóstą sesję Sejmu III kadencji z dniem 31 października 1963 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

391

ZARZĄDZENIE Nr 115 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 19 października 1963 r.

w sprawie kolejności nazw województw.

§ 1. W aktach normatywnych oraz opracowaniach gospodarczych, statystycznych, finansowych i innych należy stosować następującą kolejność nazw w układzie województw:

- 1) miasto stołeczne Warszawa,
- 2) miasto Kraków,
- 3) „ Łódź,
- 4) „ Poznań,
- 5) „ Wrocław,
- 6) województwo białostockie,
- 7) „ bydgoskie,
- 8) „ gdańskie,
- 9) „ katowickie,
- 10) „ kieleckie,
- 11) „ koszalińskie,
- 12) „ krakowskie,
- 13) „ lubelskie,
- 14) „ łódzkie,
- 15) „ olsztyńskie,
- 16) „ opolskie,
- 17) „ poznańskie,

- 18) województwo rzeszowskie,
- 19) „ szczecińskie,
- 20) „ warszawskie,
- 21) „ wrocławskie,
- 22) „ zielonogórskie.

§ 2. Tracą moc:

- 1) okólnik nr 22 Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 1950 r. o zmianie okólnika nr 11 Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 maja 1949 r. w sprawie nazw województw (Monitor Polski Nr A-89, poz. 1111),
- 2) zarządzenie nr 265 Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1954 r. w sprawie kolejności nazw województw (Monitor Polski Nr 107, poz. 1423).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie:

- 1) w zakresie planów gospodarczych i budżetów oraz sprawozdawczości statystycznej i finansowej — z dniem 1 stycznia 1964 r.,
- 2) w zakresie aktów normatywnych oraz innych opracowań — z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

392

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 17 października 1963 r.

w sprawie pobierania z gruntów kruszywa naturalnego.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 1 zarządzenia nr 253 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 listopada 1957 r. w sprawie przekazania Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów (Monitor Polski Nr 91, poz. 539) w związku z przepisami § 4 ust. 1 pkt 4 uchwały nr 269 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1957 r. w sprawie usprawnienia gospodarki kruszywem naturalnym (Monitor Polski Nr 68, poz. 412) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Oplaty za pobieranie z gruntu w punktach sta-

łych kruszywa naturalnego (żwiru, pospółki i piasku), uiszczane przez jednostki gospodarki społecznej, nie powinny przekraczać 2% obowiązującej ceny zbytu gotowego produktu.

2. Za zgodą jednostki nadrzędnej pobierającego kruszywo mogą być stosowane opłaty wyższe niż podane w ust. 1 za pobieranie kruszywa w punktach niestających, w niewielkich ilościach na doraźne potrzeby.

§ 2. Pobieranie kruszywa naturalnego (§ 1) następuje na podstawie pisemnej umowy.

§ 3. W umowie, o której mowa w § 2, należy m. in. przewidzieć:

- 1) w ramach stawki określonej w § 1 prawo korzystania z istniejących lub wybudowanych nowych dróg dojazdowych na gruncie, z którego pobiera się kruszywo naturalne,
- 2) że wydobywający kruszywo w ciągu sześciu miesięcy po zakończeniu wydobywania obowiązany jest usunąć zaprowadzone przez siebie urządzenia oraz doprowadzić grunt do stanu przewidzianego w umowie.

§ 4. Zarządzenie nie dotyczy pobierania kruszywa ze śródlądowych dróg wodnych.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1963 r.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
M. Olewiński

393

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU BUDOWNICTWA, URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 5 października 1963 r.

w sprawie wytycznych co do opracowania planów zagospodarowania przestrzennego oraz zasad zagospodarowania przestrzennego jednostek osadniczych o charakterze turystyczno-wypoczynkowym.

Na podstawie art. 28 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47), art. 72 pkt 2 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172) oraz § 10 ust. 1 uchwały nr 61 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie koordynacji działalności w zakresie zagospodarowania turystycznego kraju (Monitor Polski Nr 15, poz. 85) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się wytyczne co do opracowania planów zagospodarowania przestrzennego oraz zasady zagospodarowania przestrzennego jednostek osadniczych o charakterze turystyczno-wypoczynkowym, stanowiące załącznik do zarządzenia.

2. Wytyczne i zasady wymienione w ust. 1 mają również zastosowanie przy opracowywaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miejscowości turystyczno-wypoczynkowych nie mających charakteru jednostek osadniczych.

§ 2. 1. Zgodnie z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 października 1961 r. w sprawie współdziałania organów administracji państwowej oraz ludności przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 57, poz. 314) za zainteresowane resortowe organy administracji państwowej, które powinny być powiadomione o przystąpieniu do sporządzania planów, o których mowa w § 1, należy uważać również wojewódzkie komitety kultury fizycznej i turystyki.

2. Zgodnie z § 2 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 października 1961 r. należy uznać, że projekty planów jednostek osadniczych i miejscowości o charakterze turystyczno-wypoczynkowym, nie będących miastami lub osiedłami, powinny być również uzgadniane na szczeblu wojewódzkim.

§ 3. 1. Projekty planów ogólnych dla jednostek osadniczych o charakterze turystyczno-wypoczynkowym oraz miejscowości o charakterze turystyczno-wypoczynkowym nie stanowiących jednostek osadniczych sporządzają właściwe organy miejscowego planowania przestrzennego na podstawie planów regionalnych lub założeń do tych planów.

2. Organy wojewódzkie miejscowego planowania przestrzennego powinny na podstawie art. 19 ust. 4 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) zastrzec do swojej akceptacji przed zatwierdzeniem projekty planów miejscowych, sporządzone przez powiatowe organy miejscowego planowania przestrzennego.

§ 4. Przepisy zarządzenia mają odpowiednie zastosowanie do planów wymienionych w § 1, które będą aktualizowane po wejściu w życie niniejszego zarządzenia.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury: S. Pietrusiewicz

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 5 października 1963 r. (poz. 393).

WYTYCZNE CO DO OPRACOWANIA PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ ZASADY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO JEDNOSTEK OSADNICZYCH O CHARAKTERZE TURYSTYCZNO-WYPOCZYNKOWYM

1. Zasady klasyfikacji jednostek osadniczych o charakterze turystyczno-wypoczynkowym.

Niniejsze wytyczne i zasady dotyczą wyłącznie jednostek osadniczych i miejscowości, w których turystyka i wypoczynek są funkcją główną bądź jedną z funkcji wiodących.

Charakter turystyczno-wypoczynkowy jednostek osadniczych i miejscowości wyznaczają następujące warunki ogólne:

- a) zdrowotność — czystość powietrza, cisza, brak inwersji i przeciwwskazań sanitarno-higienicznych w stosunku do zbiorników i cieków wodnych,